

Brugge anno 2020, schrikkel- maar vooral schrikjaar. Sacrale stilte heerst over de kassestraten. Zelfs over de plaveien van 't Zand, waar normaal de drukke zaterdagmarkt uitpakt, haasten zich alleen wat schaarse voorbijgangers. De enige plek waar wat volk stil staat - nota bene in de periode waarin de al even bezige meifoor zou moeten zorgen voor beeld, klank en geur - is aan de ingang van hotel 't Putje.

Tina Wijns, gm Hotel 't Putje (Brugge): "Al onze dakloze gasten kregen een all-in voor 40 euro per dag"

Op reglementaire afstand van elkaar staan mensen van verschillende generaties amicaal te vertellen. Blijkt naderhand dat het daklozen zijn. Hun 'looks' verschillen in niks van die van andere stervelingen.

Het vriendengroepje is een introductie naar de ronduit gezellige ambiance in de ontbijtzaal van 't Putje (37 kamers, 3*). Iedere gast zit er aan een aparte tafel; vandaar dat sommigen buiten de volgende shift afwachten. General manager Tina Wijns strààlt. "Het is een all-in hier," lacht ze. "Ze hebben eten en drinken (nvdr: geen alcoholische dranken). 's Middags is er telkens een tweegangenmenu en 's avonds soep met brood

en toespijs. We houden zelfs rekening met de ramadan. Ons personeelslid Pedro dat hier vrijwillig blijft slapen, staat op om die moslim te eten te geven. We passen ons aan alle omstandigheden aan. Ook vegetariërs worden op hun wenken bediend."

Feed The Nurses, vrijwilligers en giften

De bedoelingen waren eigenlijk een serieus stuk beperkter. Door de coronamaatregelen kon het Brugs OCMW in de slaapzaal van inloopcentrum 't Sas (Havenstraat) nog slechts 10 i.p.v. 18 daklozen herbergen. Na een blijkbaar

serieuze zoektocht door het Brugse hotellandschap kwam er een 'ja' van 't Putje om 8 kamers ter beschikking te stellen. Dat gold enkel voor overnachting zonder ontbijt. Opgelegd tarief: 40 euro per persoon per nacht. Het OCMW zou voor alle maaltijden, ontbijt inbegrepen, blijven instaan. Elke gast diende ten laatste om 9 uur 's morgens het hotel uit te zijn en daar opnieuw klaar te staan tegen 19 uur.

Tina Wijns: "Ik zag hier de mensen buiten staan, verkleumd van de kou; het was bijzonder fris begin maart. De bibliotheek, waar sommigen overdag schuilden, was ook dicht. Ze wisten niet goed waarheen. Uiteindelijk heb ik die mensen zelf binnengeropen, spijs late tegenkanting van de lokale overheid dat ik mij aan de regels moest houden. Ik heb gewoon geargumenteed dat in mijn huis mijn regels gelden..."

Intussen is veel water door de Brugse reien gevloeid. Tina Wijns: "Een Facebook-bericht van één der betrokkenen heeft de bal aan het rollen gebracht. Intussen zitten wij hier al met 20 man, want ook schuldbemiddelaars, advocaten en verzekeraars hebben klanten gestuurd. Dat gebeurt tegen dezelfde voorwaarden als voor onze 8 oorspronkelijke gasten. Voor het geld hoeven wij dat zeker niet te doen. Wij achten ons gelukkig een beroep te kunnen doen op vrijwilligers en ik ben in gunstige zin verrast geweest door de solidariteit in Brugge voor ons project. De organisatie Feed The Nurses, die maaltijden aan ziekenhuizen, woonzorgcentra en brandweer deelt, bezorgt ook hier elke dag 20 maaltijden. Dat doet natuurlijk veel! We hebben ook een soepmaker, een restaurant dat toastbrood

| General manager Tina Wijns.

geeft, een bakker die zijn onverkocht brood van daags voordien aan ons laat,... Voor al de rest staan wij zelf in. En ik kan je verzekeren dat die mensen enorm veel koffie drinken (lacht)."

Romantiek

Ze heeft er duidelijk schik in: "Op de duur smeed je een band. Het is hier één familie geworden." Het verhaal kent zelfs een romantisch kantje: een dakloze man en een dito vrouw die elkaar hier voor het eerst ontmoet hebben, vormen nu een verliefd koppelje.

Maar volgens het cliché duren mooie verhalen nooit erg lang. Reeds een flink eind vooraf werd 4 mei geprikt werd als de laatste dag in 't Putje voor de 8 van de stedelijke nachtopvang. Ze werden in doorgangswoningen geplaatst. Tina Wijns: "Maar wij hebben zoveel affiniteit voor die mensen dat we ze beloofd hebben dat ze nog tot juni hier mogen komen eten, drie keer per dag. Samen met de andere daklozen die hier logeren. Al die tijd heeft iedereen zich meer dan voortreffelijk gedragen. Hun kamers laten ze telkens heel netjes achter. Iedereen die gegeten heeft, kuist zelf zijn tafel af met de doekjes en ontsmettingsmiddelen die klaar staan. In het begin diende ik dat wel wat in het gareel te houden, maar het duurde niet lang voor de instructies gevolgd werden."

"Wij moeten in ons kot blijven, maar die mensen moeten buiten"

Normaal mag er toch geen restaurantwerking zijn? De general manager knikt: "De wijkagent is hier geweest. Deze vriendelijke man heeft met

| Brugge ligt er verlaten bij.

eigen ogen kunnen vaststellen dat alle nodige voorzorgsmaatregelen aanwezig zijn en dat bijv. onze koortsscanner telkens aangewend wordt voor al wie hier binnenkomt. Het resultaat luidde dat zo lang er niks gebeurde, deze situatie kon gedoogd worden. Toch reed in het begin soms tot drie keer per uur een combi van de politie traag voorbij. Intussen is iedereen de situatie gewoon. Er zijn echt geen problemen."

Tenzij financieel: hoe geraakt u uit aan deze situatie? Tina Wijns: "Niet! I.p.v. 10 lonen heb ik er nog maar 3 te betalen, maar zelfs dat is te hoog voor wat binnenkomt. Ik heb wel een aantal mooie giften gekregen. Zoals van de dames van de Rotary Club die vorige maand onze hoge wasserijkosten betaald hebben.

Wij werken voor onze boekingen samen met verschillende boekingsplatformen. Het geld voor de niet-annuleerbare boekingen kregen we direct, maar vanaf 1 april is met de coronamaatregelen al het geld per domiciliëring terug afgetrokken van de rekeningen. Alle cashflow die we opgebouwd hadden is weg, alle boekingen van april, mei, juni worden terugbetaald. Er komt niks bij! Daardoor zullen heel wat hoteliers onderuit gaan. Nee, met wat nu op de rekening staat, weet ik echt niet wat de toekomst gaat brengen. Het wordt hoe dan ook een verloren seizoen. Wij werken voor 85% met boekingen uit het buitenland. Onze grootste cliëntèle komt uit Zuid-Amerika, Spanje, Italië en Canada. Maar die mensen zullen hier niet geraken."

Zou u opnieuw op dezelfde wijze handelen? "Zeker en vast! Ik sta er versteld van dat er zo weinig steden zijn met nachtopvang. Je moet in je kot blijven, maar dat is ergens contradictoerisch, want die mensen moeten buiten."

Deelt de hoteleigenares (nvdr: een Australische van Nepalese afkomst) uw opstelling? "Voor haar was natuurlijk de gemakkelijkste oplossing om de boel toe te doen en iedereen aan de dop te zetten. Maar ik heb haar kunnen overhalen – we vergaderen via Skype – om het tenminste te proberen. Ze heeft ook het hart op de goede plaats! Van de andere kant willen rijke mensen geld zien van hun investeringen. Nieuw geld moeten pompen in de zaak vinden ze niet zo leuk."

Pittige bijzonderheid: de Blankenbergse Tina Wijns werkt in deze periode zelf voor een deel op vrijwillige basis in 't Putje. In haar enige vrije dag van de week is ze al 9 jaar actief bij een dienst voor thuisverpleging.

| Hotel 't Putje.

